

Září

Divadelní zpravodaj >>> 107. sezóna 2016/2017

KRÁSKA A ZVÍŘE TAKÉ NA CD

DIVADLO OČIMA MLADÝCH DIVÁKŮ

MICHAL HRŮZA O KUŇCE, HUDBĚ, LÁSCE I DĚTECH

NA PŘEDSTAVENÍ OZNAČENÁ ABONENTNÍ SKUPINOU (NAPŘ. A, B, C) ROVNĚŽ NABÍZÍME VOLNÉ VSTUPENKY K DOPRODEJI! NEOZNAČENÁ PŘEDSTAVENÍ NEJSOU OBSAZOVÁNA PŘEDPLATITELI, VSTUPENKY JSOU PO VYŘÍZENÍ HROMADNÝCH OBJEDNÁVEK URČENY K VOLNÉMU PRODEJI.

I→H HRAJEME BEZ PŘESTÁVKY →★ UVÁDÍ AGENTURA KOMETA

Září

MĚSTSKÉ DIVADLO

ČTVRTEK	1.	19:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 21:30	36. REPRÍZA	ZADÁNO
PÁTEK	2.	19:00	KRÁSKA A ZVÍŘE	PREMIÉRA INTERIÉROVÉ VERZE		
SOBOTA	3.	18:00	LIMONÁDOVÝ JOE	KONEC 20:30	37. REPRÍZA	U
STŘEDA	7.	10:00	HEJ, MISTŘE!	KONEC 12:40	24. REPRÍZA	D
PÁTEK	9.	19:00	RODINNÝ PODNIK	KONEC 21:40	20. REPRÍZA	E
SOBOTA	10.	13:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ	🔗 str. 23		
Velký návštěvní den v rámci Dnů evropského dědictví , který představí nejen zákulisí divadla, ale i jednotlivé divadelní profese.						
		15:00	DEN OTEVŘENÝCH DVEŘÍ	🔗 str. 23		

Náhradní termín za zrušené představení 20. května!

NEDĚLE	25.	15:00	A. Lindgrenová – V. Krutmanová / PIPI, DLOUHÁ PUNČOCHA	
			Znamé příběhy zrzavé holčičky s copy plné legrace a dobrodružství. Úprava a režie R. Jasinská. Divadlo Applause, Praha	
		17:00	PIPI, DLOUHÁ PUNČOCHA	
PONDĚLÍ	26.	9:00	B. Zelenka – E. Zámíš / ELCE, PELCE DO PEKELCE	ŠK
			Zábavná pohádka o chytrém Honzovi. Režie Z. Rumpík. Mladé divadelní studio LAIK	
		10:30	ELCE, PELCE DO PEKELCE	ŠK
PÁTEK	30.	10:00	NORMÁLNÍ DEBIL	VEŘEJNÁ GENERÁLNÍ ZKOUŠKA VG1

VČD NA ZÁJEZDECH

ÚTERÝ	20.	19:00	A JE TO V PYTLI!	MLADÁ BOLESLAV

VČD VÁS ZVE NA DOSTIHOVÉ ZÁVODIŠTĚ

SOBOTA	10.	13:00	DOSTIHOVÝ MÍTINK – EVROPSKÝ DEN KONÍ	
			IV. kvalifikace na 126. Velkou pardubickou s Českou pojišťovnou a řada dalších dostihů. Vstupenky do lóže VČD je možné vyměnit za kupóny u abonentních vstupenek v předprodeji VČD (dětí do 140 cm, ZTP, TP, ZTP/P vstup zdarma).	
				ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

M. SIKOROVÁ A L. ŠPÍNĚR, CHARLEYOVA TĚTA, FOTO I. MIČKAL

HRAJEME:

F. Hrubín / KRÁSKA A ZVÍŘE str. 8–12

Tajemný pohádkový příběh o dobru, zlu a zákrzu lásky s hudbou a písněmi zpěváka M. Hruzy. Zchudlý Kupec utrhne růži v tajemné zahradě patřící Zvířeti, které mu za to vyhrožuje smrtí. Kdyby se však jedna z jeho dcer obětovala, zachránila by tatínkovi život. Jak dopadne setkání jeho dcery Krásky s netvorem? V titulních rolích V. Macková a J. Láska. Režie P. Novotný.

P. Pörtner / BLÁZNIVÉ NŮŽKY

Kriminální interaktivní komedie z prostředí kadeřnického salónu. Hrají P. Janečková, D. Novotná, P. Dohnal, A. Postler, L. Špíner a M. Němec. Režie P. Novotný.

B. Thomas / CHARLEYOVA TETA

Jedna z nejlepších komedií všech dob plná překvapivých situací a jiskřivé anglické konverzace. Hrají P. Borovec, L. Špíner, J. Musil a další. Režie M. Schejbal j. h.

J. Lynn – A. Jay – K. Žantovská JISTĚ, PANE MINISTŘE

Divadelní verze kultovního britského televizního sitcomu o tom, jak se dělá vysoká politika. V hlavních rolích P. Dohnal, P. Kostka j. h. a M. Němec. Režie P. Novotný.

J. Brdečka – J. Rychlík – V. Hála LIMONÁDOVÝ JOE

Česká hudební parodie westernů z Divokého západu. I u nás má Limonádový Joe přesnou mušku, zářivý úsměv a krásný hlas tenora. V titulní roli J. Pejchal. Režie M. Schejbal j. h.

B. Comden – A. Green – N. H. Brown – A. Freed / ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

Slavné muzikálové melodie, skvělá taneční čísla a zábava. V hlavních rolích J. Pejchal, J. Musil, M. Sikorová a P. Janečková. Režie P. Novotný.

J. Kander – F. Ebb – J. Masteroff / CABARET

Milostný příběh a zábavná kabaretní čísla na pozadí významných dějinných událostí v jednom z nejlepších muzikálů všech dob. V hlavních rolích M. Sikorová, L. Špíner a J. Pejchal. Režie P. Novotný.

A. Schnitzler / DUŠE – KRAJINA ŠIRÁ

Tragikomedie o partnerských vztazích muže a ženy, o manželství, lásce a nevěře, ale především o duši, která je nám často neznámou pevninou. V hlavních rolích M. Němec a P. Janečková. Režie R. Lipus j. h.

V. Mašková / HEJ, MISTŘE!

Životní pouť významného českého skladatele J. J. Ryby ve scénických obrazech s hudebními ukázkami jeho skladeb. V hlavní roli T. Lněnička. Režie M. Tarant j. h.

K. Čapek / BÍLÁ NEMOC

Varování před hrozbou války i námi samotnými. Na zemi vládne touha po válce, zemi však sužuje i prudce nakažlivá bílá nemoc. Léč objeví doktor Galén, který ho ale odmítá vydat všem, pokud se nepřičiní o konec válečných plánů... V hlavních rolích M. Němec, T. Lněnička, M. Mejzlík a R. Žák. Režie M. Tyc j. h.

A. Ayckbourn / RODINNÝ PODNIK

Dynamická ostrá komedie klasika svého žánru, který umí tnout do živého! Podnikatel Jack McCracken se drží pevných zásad v korumpovaném systému a světě. Jenže ne nadlouho... Hrají J. Kalužný, L. Mecerodová, P. Janečková, J. Pejchal a další. Režie R. Bellan j. h.

M. Riml / SEXY PRÁDLO

Manželství ve hře na pomezí sitcomu a vztahové komedie. Alice a Henry spolu žijí pětadvacet let. Jiskra v jejich manželském krbu skomírá. Alice se s tím nechce smířit, a proto zakoupí knihu Sex pro trumbery a naplánuje víkend v luxusním hotelu. Hrají R. Chvalová a A. Postler. Režie A. Doležal j. h.

R. a M. Cooney / A JE TO V PYTLÍ!

Překvapivá komedie s nevyžádanou „pomocí“. Mladí manželé Kerwoodovi v ní usilují o adopci dítěte. Vše by bylo na nejlepší cestě, pokud by se ale v jejich domě neobjevila nečekaná návštěva! V hlavních rolích L. Špíner, P. Borovec a J. Pejchal. Režie R. Bellan j. h.

R. Bellan / NORMÁLNÍ DEBIL

Deník pubertáka aneb Mé dětství v socialismu. Nedílnou součástí originální retrokomedie plné nadsázky i nostalgie je dobová „pop music“, vysílání Československé televize a odborný pohled na psychický vulkanismus. Hrají J. Pejchal, J. Janoušková, J. Ondrušková a P. Borovec. Režie R. Bellan j. h.

W. Shakespeare / OTHELLO

Strhující příběh vášni, ve kterém dávbelské intriky udělají z čestného člověka vraha milované ženy. Mouřeníň Othello, hrdinský vojevůdce ve službách Benátské republiky, se tajně ožen s Desdemonou, bílou kráskou z patricijské rodiny. Jeho pobočníkem je bezcharakterní prospěchář Jago, který mu vnuke podezření, že je mu žena nevěrná. Othello pak zaplane spalující žárlivostí... V hlavních rolích M. Němec, V. Macková a L. Špíner. Režie P. Kracík j. h.

M. NĚMCOVÁ, M. NOVOTNÁ, J. JIRSOVÁ, M. ŠIKOROVÁ, K. SEDLÁKOVÁ, H. KUBINOVÁ A B. SMĚLÁ, CABARET, FOTO M. KLÍMA

PŘIPRAVUJEME NA ŘÍJEN

MĚSTSKÉ DIVADLO

NEDĚLE **9.** 19:30

M. Camoletti / MANŽELSKÝ POKER

Situační komedie o manželské nevěře. Hrají J. Langmajer, D. Šinkorová a další. Režie P. Hruška. **Divadlo Palace, Praha**

ÚTERÝ **11.** 19:00

V. Havel / ASANACE

Tragikomedie kritizující byrokratickou aroganci a ničení přirozeného lidského světa. Režie B. Rychlík. **Národní dramatické divadlo Ivana Franka, Kyjev a kyjevské České centrum v rámci Roku Václava Havla na Ukrajině**

PÁTEK **14.** 19:00

ZPÍVÁNÍ V DEŠTI

SOBOTA **15.** 19:00

OTHELLO

PREMIÉRA

PÁTEK **28.** 19:00

CABARET

MALÁ SCÉNA VE DVOŘE

SOBOTA **1.** 19:00

NORMÁLNÍ DEBIL

PREMIÉRA

NEDĚLE **23.** 15:00

F. Kráčmar / ČERVENÁ KARKULKA

Nové zpracování známé pohádky. Karkulka se vydává za babičkou ze Slovenska, při přechodu hranic však v lese potkává zlého vlka... Režie R. Jasinská. **Divadlo Applause, Praha**

17:00

ČERVENÁ KARKULKA

ZMĚNA PROGRAMU VYHRAZENA

SPECIÁLNÍ ABONMÁ PRO POSLUCHAČE VYSOKÝCH ŠKOL

J. PEJCHAL A MASOPUSTNÍ MAŠKARY V KONCI MASOPUSTU, FOTO J. FAUKNER

Východočeské divadlo vedle premiérového, generálkového a juniorského předplatného znovu otevírá i **abonentní skupinu V pro vysokoškolské studenty**, která v nadcházející sezóně nabídne čtyři tituly – tři představení na velké scéně v Městském divadle a jednu hru z repertoáru Malé scény ve dvoře, kterou si abonenti mohou sami zvolit.

Vysokoškoláci za zvýhodněnou cenu uvidí už kultovní hudební komedii **Limonádový Joe**, divadelní verzi televizního sitcomu **Jistě, pane ministře** o tom, jak se dělá vysoká politika, a moderní zpracování vrcholného díla Josefa Topola **Konec masopustu**. Na Malé scéně si mohou vybrat např. muzikál Jeptišky, interaktivní kriminální komedii Bláznivé

nůžky, komedii **Sexy prádlo**, drama **Kdo se bojí Virginie Woolfové?** s Jindrou Janouškovou nominovanou za svůj výkon na Cenu Thálie a samozřejmě nově nastudované inscenace sezóny – retrokomedii **Normální debil** či jedovatou grotesku **Živý obraz**.

Bonusem k vysokoškolskému předplatnému je akce **Poznejte Malou scénu**, v rámci které mohou studenti i po vyčerpání výměnného kupónu navštívit jakékoli představení domácího souboru a vybraná dovozová představení na Malé scéně ve dvoře za symbolickou cenu 40 Kč!

Předplatné lze zakoupit v předprodeji divadla či objednat on-line na www.vcd.cz.

RaS

LIMONÁDOVÝ JOE, FOTO J. FAUKNER

JISTĚ, PANE MINISTŘE, FOTO J. VOSTÁŘEK

Z PREMIÉRY „KRÁSKY“ NA KUNĚTICKÉ HOŘE

Poslední premiéru minulé divadelní sezóny jsme uvedli tradičně na Kunětické hoře, kde režisér Petr Novotný představil své vidění Hrubínovy pohádky **Kráska a zvíře** plné úchvatných vizuálních efektů a kouzel, mimořádně působivých kostýmů, komediálních, ale i sentimentálních výstupů a v neposlední řadě krásné romantické hudby z pera zpěváka a skladatele Michala Hruzy.

Návrat velké výpravné pohádky na pardubická divadelní prkna dopadl na výbornou! Premiéroví diváci se okamžitě nechali strhnout a jejich probuzené dětské duše se náramně bavily, za což si herci vysloužili závěrečné ovace vestoje i nadšené výkřiky BRAVO!

Výjimečný zážitek pohádkové noci pod hvězdami si budete moci na Kuňce vychutnat zase za rok, ale za vidění budou stát i reprízy v Městském divadle!

RaS

M. MEJZLÍK A M. NĚMEC JAKO FILIPÁN A FILIPEC, FOTO J. FAUKNER

„STANDING OVATION“ SI NA ZÁVĚREČNÉ DĚKOVACÍ VYCHUTNÁVALI VERONIKA MACKOVÁ, REŽISÉR PETR NOVOTNÝ, PEPA LÁSKA I ZDENĚK RUMPÍK.

PEPA LÁSKA S VERONIKOU MACKOVOU – KRÁSKA A ZVÍŘE UŽ V CIVILU NA POPREMIÉROVÉ OSLAVĚ V DÍVADELNÍM KLUBU.

CHOREOGRAFKA LINDA STRÁNSKÁ (UPROSTŘED) SE SVÝMI „OVĚČKAMI“ PETROU MORI, PETREM JÍRSOU, JAKUBEM SEMERÁDEM A MICHALEM LAVROVIČEM.

VZÁJEMNOU SPOLUPRÁCI NA HUDEBNÍ PODOBĚ „KRÁSKY“ SI POCHVALOVALI MUZIKANTI ALEŠ ZENKL A MICHAL HRUŽA I ŘEDITEL DIVADLA PETR DOHNAL.

MARTINA SIKOROVÁ V DRUŽNÉM ROZHOVORU S PŘEDSTAVITELKAMI ŠKOLY SVÍTÁNÍ – JEJÍ ŘEDITELKOU A SENÁTOROU MILUŠÍ HORSKOU A ZÁSTUPKYNÍ ŘEDITELKY MARKĚTOU HUJEROVOU.

PŘÍTEL VERONIKY MACKOVÉ HÝNEK ČERMÁK V KLUBU SBÍRAL MOŽNÉ NÁMĚTY PRO SVOU DALŠÍ VÝSTAVU FOTEK. STANOU SE PETRA JANEČKOVÁ A LÁDA ŠPÍNER JEHO DALŠÍMI MODELÝ? FOTO JIŘÍ SEJKORA

LÁSKA JE DŮLEŽITÁ V KAŽDÉ SITUACI, ŘÍKÁ SKLADATEL A ZPĚVÁK MICHAL HRŮZA

Hrubínův básnický text **Kráska a zvíře** obsahuje několik písní a textů, které přímo volají po zhudebnění. Je zajímavé, že ne vždy jsou to prvoplánové písně, postavy se nevyjadřují zpěvem, ale my slyšíme jakoby promlouvat či zpívat jejich duše. Když se režisér Petr Novotný rozhodoval, koho přizve k hudební spolupráci, padla volba na hudebníka **MICHALA HRŮZU**, jedním z důvodů byla jeho dlouholetá spjatost s Pardubicemi. Michal Hruža se na české hudební scéně pohybuje již téměř dvacet let. Zpěvák, skladatel a textař, zakládající člen a dlouholetý frontman skupiny Ready Kirken, pro kterou složil a napsal více než padesát písní a textů, se v roce 2006 vydal na sólovou dráhu se svou Kapelou Hruží, s níž od té doby vydal již tři studiová alba. Je dost vytížen, jak už to u hudebníků tohoto formátu bývá, přesto kývl na spolupráci s Východočeským divadlem, která měla být svého druhu první a tedy jedinečnou. I když má zkušenosti s filmovou hudbou, pro divadlo ještě nikdy neskládal. Byla jsem u prvních setkání režiséra s Michalem a pamatuji si, jak na skladatele mocně zapůsobil text Františka Hrubína. Těsně před premiérou jsem si s ním povídala o tom, jak hudba vznikala...

Michale, ve své práci jste se s texty Františka Hrubína potkal asi poprvé. Znáte ho jako básníka či dramatika?

Pracovně jsem se s jeho dílem potkal poprvé. I když jsem byl ve studiu nedbalý, tak jsem se o Hrubínovi učil, ještě bych si na nějaká jeho díla vzpomněl... Když jsem si přečetl text **Kráska a zvíře**, tak jsem si uvědomil, jak

úžasná je to věc, a vidím v tom velkou hloubku. A vůbec to téma považuju za aktuální, protože mezilidské vztahy jsou aktuální pořád...

Říkala jsem si, že vás jeho texty můžou inspirovat právě proto, že Hrubín byl básník. V mládí psal lyriku, ale poté, co se mu narodily děti, začal jaksí

přirozeně tvořit pro ně, napsal spoustu básniček, říkadel, rozpočítadel. Několik generací rodičů zpívalo dětem ukolébavky od Hrubína či je učilo jeho básničky. Zpíváte svým dětem? Já zastávám názor, že hudba je způsob komunikace a samozřejmě povídat si se svými nejbližšími, co máme, tedy dětmi, je důležité. A my si povídáme i formou hudby.

A často je to tak, že jedna holčička řekne: „Tati, řekni mi pohádku o Dorotce a papouškovi...“ A já začnu vymýšlet a zpívat. A funguje to. Někdy si dokážeme i zapívat, nejen povídat.

Před více než dvaceti lety jste hrál s punkrockovou kapelou, poté v hardrockovém triu. Prošel jste několika dalšími skupinami... Před deseti lety jste opustil Pardubice, kapelu Ready Kirken a teď zpíváte svým dětem. Je to jistě logická cesta, přesto nezdá se vám, že jste znězněl?

Jak stárnu, tak zjišťuju, že není důležitá forma, jakou se vyjadřuju, ale obsah. Je důležité, co říkám. Ano, ještě pořád umím udělat tvrdou věc. Ale za vůbec nejtěžší považuju udělat takzvaně krásnou hudbu. Paradoxně je lehčí se vztekát, zanačovat si hudbou, což je taky důležité a člověka to uvolní, ale udělat krásnou hudbu o lásce je mnohem těžší. A já mám rád výzvy.

Když jste četl Krásku a zvíře, jak jste si vysvětlil tu zvláštní lásku, která vznikne mezi dívkou a někým, koho ona nikdy nevidí, jenom cítí jeho blízkost a slyší jeho hlas?

Já si myslím, že je tam veličina, které říkáme cit. On se k ní choval úžasně, byť měl asi nějaký problém, když nechtěl být viděn. Nosil jí kytky. Povíдали si spolu... a postupně tam vzniklo to, čemu říkáme láska. A láska je důležitá věc pro fungování člověka jako tvora.

Když jste hledal hudební témata Krásky a Zvířete, cítil jste je podobná? Protože jestliže mají k sobě patřit osudem, pak by to mělo být slyšet i v hudbě, ne? Je tam něco, co je pro ně společné?

Já jsem bral v potaz to, co je spojuje na povrchu a vevnitř. Kráska je bytost čistá. Tak jsem chtěl, abychoch se mohli soustředit díky hudbě na její vzhled, protože ta fyzická krása koresponduje s tou vnitřní.

U Zvířete je ta slupka jiná, ale chtěl jsem, aby v jeho hudbě bylo cítit jeho nitro, které začalo rozkvétat. Kráska vyznačuje čistotu, oplývá duševní krásou – a to jsem chtěl v hudbě zohlednit. Láska je důležitá v každé situaci. I když je někdo proklet do zvířete, ale najednou je konfrontován s vyšší hodnotou. Takto čtu Hrubína a pro mě je ten text ohromně inspirující.

Je hudba Krásky průzračnější než ostatní motivy?

Asi nejsem schopen to objektivně posoudit, ale já to tak cítím. Nevím, jestli to tam každý uslyší. Různorodost úhlů pohledu je v pořádku, důležitý je cíl, kam se koukáme. Pak je tam důležitý motiv živých soch. U těch jsem dostal úkol, aby byly rozpohybované, ale zároveň musely mít v sobě kus radosti ze života. Tak jak se s nimi Kráska cítí dobře, musely být i ony plné života.

Písně jste i nazpíval, protože režisér chtěl cítit ze zpěvu jistou autenticitu, pravdu... Vy vlastně vyprávíte příběh Krásky a zvířete. Když zpíváte, a teď nemyslím jenom to, o čem se nyní bavíme, cítíte se jako vypravěč příběhů?

Ano, a to bylo pro mě strašně zajímavé. Jinak, když hudebník dělá poprvé pro divadlo, musí respektovat i divadelní pojetí. Chtěl jsem, aby sdělení byla pravdivá. Ale nebyl jsem si jistý, jestli to vyjde, a jsem strašně rád, že mi byla dopřána svoboda cítění, že jsem se mohl vyjádřit po svém.

Titul Kráska a zvíře se bude hrát v Městském divadle, ale premiéra a několik repríz se uskuteční na vyhlídce Kunětické hory. Žil jste deset let v Pardubicích, chodil jste tam někdy na výlet?

Samozřejmě. Pro nás lyriky byla důležitá restaurace pod Kuňkou, kam jsme chodili na „rendezvous“...

Ale vyšli jste i na kopec, ne? Jistěže. Já jsem miloval ten úžasný výhled.

A přesně tam teď hrájeme, tak o premiéře si to můžete užít. Po deseti letech se vracíte na staré místo. Bilancujete někdy svoje dosavadní kroky na hudební scéně?

Ano, a nelituju ničeho, protože všechno vás může v životě obohatit. Takže každé působení, ať to byl Anachronik, →

M. HRUBÍN NA TISKOVÉ KONFERENCI PŘED PREMIÉROU KRÁSKY A ZVÍŘETE, FOTO J. SEJKORA

nebo Ready Kirken, všechno mě něco naučilo. A protože jsem skládal muziku a psal texty, ty kapely jsem vytvářel. Pak šla moje cesta jinudy... Ale myslím, že ty poslední roky byly úžasné, nechci to poměřovat, protože je to nepoměřitelné, ale je to tak.

Dělal jste filmovou hudbu, například pro film Lidice nebo Martin a Venuše. V čem je práce pro divadlo jiná a v čem podobná?

U filmu jsem se řídil režisérovou představou, ale uvědomoval jsem si, že hudba nemůže rušit, že má podtrhávat situaci, umocnit ji. Kdežto v Krásce a zvířeti je to hudba prvoplánová, hlavně písňe. Scénická hudba je budovaná na podobné bázi jako filmová.

Kdyby přišla z divadla další nabídka ke spolupráci, přijmete ji?

Určitě, moc rád. Ale na druhou stranu mám teď dost práce, poslední CD s Kapelou Hrůzy jsme vydali před dvěma lety, a i když je čas relativní, myslím, že je ta správná chvíle pro další. Už na tom pracuju.

Michale, přeju vám hodně tvůrčích sil. A inscenaci, na které jste se tak významně podílel, přeju úspěch u diváků. Věřím, že se přijdete podívat i se svými dětmi. Vždyť je to koneckonců pohádka...

Děkuju, přijdu rád.

JaU

Kráska a zvíře s hudbou Michala Hrůzy už i na CD

Poslední premiéra minulé sezóny na vyhlídce hradu Kunětická hora diváky doslova zvedla ze sedadel. Důvodem bylo nejen povedené představení **Krásky a zvířete** s fantastickou scénografií, kostýmy, maskami soch, hereckými výkony, ale i skvělá a jímavá hudba Michala Hrůzy, který složil nejen scénickou hudbu, ale i melodie k několika písním, které do svého díla vepsal už František Hrubín. Píseň Krásky, Píseň Zvířete a mnohé další jsou vyjádřením pocitů lásky, opuštěnosti, bolesti i naděje v duši, na jevišti je však

nezpívají představitelé titulních rolí Veronika Macková a Josef Láska, interpretuje je sám autor hudby spolu s Danielou Písařovicovou. Při příležitosti slavnostní premiéry Východočeské divadlo vydalo nahrávku scénické hudby a písní. **Nové CD Kráska a zvíře** vzniklo ve spolupráci s Kapelou Hrůzy, která jednotlivá čísla nahrála, ke sborovým pasážím si pak pozvala vokální skupinu KrisKroskvintet. Po představení sobotní premiéry ředitel divadla Petr Dohnal přerušil děkovačku, aby spolu s Michalem

Hrůzou, Alešem Zenklem, kytaristou Kapely Hrůzy, a režisérem Petrem Novotným pokřtili CD a popřáli mu dlouhý život i zájem a vřelý ohlas posluchačů. Poté už bylo CD v prodeji a diváci si je mohli koupit ve stánku obchodního oddělení, kde se okamžitě prodalo hned několik desítek kusů. Nyní je CD k dostání v předprodeji vstupenek za divadlem či v divadelním obchůdku ve foyer. Objednat si ho ale můžete i on-line na webových stránkách divadla www.vcd.cz po kliknutí na ikonu v záhlaví „Dále nabízíme“. Příjemný poslech! JaU

← M. HRŮZA, ŘEDITEL VČD P. DOHNAL, MUZIKANT A PRODUCENT A. ZENKL, REŽISÉR P. NOVOTNÝ, J. LÁSKA, L. ŠPÍNAR A V. MACKOVÁ PŘI KŘTU CD, FOTO J. SEJKORA

NAD DOPISY DIVÁKŮ

Jájem o aktivity našeho divadla roste, často nám chodí e-maily s dotazy, připomínkami či ohlasy na představení, které by třeba zajímaly i ostatní. V on-line rozhovorech s herci pořádaných portálem Scena.cz přichází tolik dotazů, že na všechny odpovědi obvykle ani nedorazí. Proto jsme se rozhodli,

že od nové divadelní sezóny poskytneme prostor v našem zpravodaji i vám, divákům.

Nechali jsme se inspirovat čtyřicet let starým pořadem tehdy ještě Československé televize, který se věnoval právě diváckým dotazům. Možná vám ještě dnes vyloudí úsměv na tváři vzpomínka na slogan „Chcete-li nám něco psát, tři jedničky padesát“, na moderátorku Indru Vostrou nebo na výtečnou parodii pořadu od Miloslava Šimka a Ludka Soboty. Proč ale nenavázat na jistou tradici a nevyjít z toho dobrého, co pořad nabízel (přestože občas musel „mlžít“ a pravdu trochu ohýbat)?

Pokud by vás tedy cokoli zajímalo, měli byste dotaz na konkrétního herce či jiného zaměstnance divadla, chtěli byste se podělit o nějaký svůj postřeh, dojem z představení pošlete nám e-mail na info@ved.cz nebo pošlete dopis na adresu divadla s heslem **Nad dopisy diváků**. Rádi vám zde odpovíme, váš názor otiskneme. Zpětná divácká vazba je pro nás velmi důležitá a zajímá nás!

RaS

DIVADLO VĚNOVALO MUZEU ZBRANĚ, KTERÉ ÚDAJNĚ STŘÍLELY NA ZÁMEČKU

V rámci zbrojních amnestií mohli čeští občané v instituce odevzdávat nelegálně držené zbraně a legalizovat je. Při poslední amnestii v roce 2014 této možnosti využilo i Východočeské divadlo, které tehdy policii odevzdalo soubor 18 zbraní, které do té doby využívalo jako rekvizity. „V divadle se odnepaměti, zřejmě opravdu už do 40. let minulého století, vyprá- vělo, že tyto zbraně pochází ze Zámečku. Vzhledem k pověsti, která je provázela, jsem na ně upozornil pana Tetřeva z Východočeského muzea,“ uvádí ředitel divadla Petr Dohnal. Jak se však zbraně do divadla dostaly, to už zřejmě zůstane záhadou.

„Ukázalo se, že vedle různých vojenských a civilních zbraní se mezi nimi nachází devět pušek Mauser, které mi vyrazily dech. Jedná se o pušky Mauser 1898, takzvaný dlouhý Mauser, které byly vyrobeny v průběhu I. světové války,“ říká historik Východočeského muzea Jan Tetřev. Z těchto zbraní byla odvozena řada pušek, které se používaly mezi válkami, a tudíž i ve II. světové válce v armádách celého světa. „Němci samozřejmě staré pušky z I. světové války nevyhodili, ale nechali je ve skladech. Měly stejnou ráži jako nové kratší pušky. Na moderní válku byly příliš dlouhé, ale mohly se použít v nouzi nebo pro druhořadové jednotky. Staré pušky proto prošly úpravami,“ vysvětluje Jan Tetřev. Jedna z ozbrojených formací, které dostaly tyto zbraně, byly také policejní pluky, včetně policejního pluku Böhmen, včetně praporu, který sídlil

v Pardubicích na Zámečku a který popravoval české vlastence. Skutečnost, že tyto jednotky byly vyzbrojeny těmito zbraněmi, potvrdil Vojtěch Kyncl z Historického ústavu Akademie věd ČR.

„Díky vstřícnosti a spolupráci Východočeského divadla, Krajského ředitelství Policie ČR a Východočeského muzea se nyní zbraně staly součástí muzejních sbírek. Budou ošetřeny v restaurátorských dílnách, kde se odstraní drobné plošky koroze, a následně budou připraveny k vystavení,“ láká do Východočeského muzea vedoucí úseku prezentace a služeb Kateřina Procházková.

RaS

Výročí (nejen) pro pamětníky

Začátkem letních prázdnin by 65. narozeniny oslavil herec a moderátor **Vladimír Čech**. I když nestrávil v angažmá našeho divadla desítky let, diváci ani jeho tehdejší kolegové na něj jen tak nezapomenou.

Vladimír Čech

(6. července 1951 – 22. března 2013)

se narodil v Praze populární rozhlasové a televizní hlasatelce Hedě Čechové a herci, scenáristovi a filmovému režisérovi Vladimíru Čechovi. Zatímco kariéra jeho maminky skončila záhy po Pražském jaru vyhozem z televize, jeho herecká kariéra v Praze logicky ani nezačala. Po ukončení studia na pražské DAMU v roce 1977 prošel několika regionálními divadly. Hrál v Divadle Petra Bezruče v Ostravě, ve Slezském divadle Zdeňka Nejedlého v Opavě, Státním divadle v Ostravě, v Těšínském divadle v Českém Těšíně a ve Státním divadle Oldřicha Stibora Olomouc.

Do angažmá Východočeského divadla nastoupil roku 1987 a jednou z jeho prvních rolí byl například Merkucio v Romeovi a Julii režiséra Michaela Taranta (1987) nebo Porthos ve Třech mušketýrech (1988). Stal se jednou z předních osobností pardubické Sametové revoluce a spoluzakladatelem pardubického Občanského fóra. V prvních svobodných volbách v květnu roku 1990 byl zvolen (společně se svou matkou) poslancem České národní rady, čímž skončila jeho pardubická éra. Následně hostoval například v pražském Činoherním klubu, Divadle Kalich a dalších pražských divadlech, později hrál v Činoherním studiu v Ústí nad Labem, pražském Divadle Rokoko a Středočeském divadle Kladno. Od roku 1999 byl hercem na volné noze a o sedm let později se stal členem souboru Městských divadel pražských. V roce 2004 se vrátil do Východočeského divadla jako host, aby si opět zahrál ve Třech mušketýrech, tentokrát postavu kardinála Richelieu v režii Petra Kracika.

Coby moderátor se proslavil především díky soutěži TV Nova Chcete být milionářem? V letech 2001 až 2003 získal tři ceny Týtý. Jako nadšený tramp a skaut později spolupracoval s Českou televizí na pořadu o tuzemské pěší turistice (Na vrcholky hor s Vladimírem Čechem). Natočil několik rozhlasových her a pořadů, mezi posledními byl například cyklus Pardubická ohlédnutí. Byl také vynikajícím dabérem, svůj příjemný sametový hlas propůjčil řadě filmových postav, z nichž nezapomenutelná byla animovaná postavička kocoura Garfielda.

← JAKO MERKUCIO V ROMEOVI A JULII,
VČD 1987

Jindra Janoušková: S Vládou jsem se seznámila už na škole. Nezapomenu na výlet do Vysokých Tater na festival. Byla to neskutečná legrace. Co naši kluci společně s Vládou, Oldou Kaiserem a jinými vyváděli! Také moc ráda vzpomínám na naše vaření na internátu. Vláška byl totiž vynikající kuchař. Vařil výbornou činu – dodnes podle něj dělám černé vejce a krevetový koktejl – ale i českou klasiku. Mám od něj úžasný recept na kuře à la kachna a speciální knedlíky z brambor. A mohla bych vzpomínat dál a dál... Ale Vláška je pro mě stále tady, jenom jako by někdy odjel.

Dagmar a Pavel Novotní: Těžko o něm najít jen pár slov. Znali jsme se dlouho, velmi dlouho a společných zážitků, společné práce i společné vypitých sklenic bylo nepočítaně. Není snadné připadnout na to, co ho vystihovalo nejlépe. Možná to ale bylo to, že okolo něj nikdy nebyl klid, natožpak nuda. Že kde-koli se ocitl – na jevišti, v šatně, v divadelním klubu, v soukromí – tam se vždycky něco dělo. Něco, co stálo za to. Něco, na co stojí za to vzpomínat. To byl Vláška Čech.

AnH

← S J. JANOUŠKOVOU JAKO TITULNÍ POSTAVA HRY LUNIN, VČD (ZÁMEK) 1988

↓ S M. MEJZLÍKEM A M. NĚMCEM JAKO KARDINÁL RICHIEU VE TŘECH MUŠKETÝRECH, VČD (KUNĚTICKÁ HORA) 2004

Zanedlouho tomu bude čtvrt století, kdy Vladimír Čech nastoupil do pardubického angažmá spolu s Petrem Dohnalem, Romanou Chvalovou, Jiřím Kalužným, Dagmar a Pavlem Novotnými. Jak na něj vzpomínají jeho bývalí kolegové a kamarádi?

Petr Dohnal: S Vládou Čechem jsem se poprvé setkal v Olomouci v roce 1986. Ač byl skoro o deset let starší, začal se mnou kamarádit, a tak když jsem odcházel do angažmá v Pardubicích, šli jsme společně. Tady jsme odehráli spoustu krásných rolí a také pohádek pro nejmenší, takzvaných „kšeftovek“. Vzpomínám si, že při náročném zkoušení hlavních rolí v Aristofanových Ptáčích jsme navíc za měsíc odjždili po školkách 25 pohádek. Trávili jsme spolu hodně času a myslím, že jsme o sobě věděli skoro všechno. Zažili jsme spoustu legrace i při jeho hostování v Mušketýrech, kdy už byl velmi slavný. Nezapomenutelný byl i jeho speciální slovník, jako například „dáme si někde POBLÍVKU“ a „na zájezd pojedeme AUTOHNUSEM“. Nebo k rčení „PŘEJ A BUDE TI PRÁNO“ vždy s potutelným úsměvem dodával: „DEJ A BUDE TI DANO“... Dnes mám pocit, že jen odešel do jiného angažmá a jistě se zase někdy někde potkáme a zase se hodně nasmějeme.

POSLEDNÍ BEZ NÁPOVĚDY MINULÉ SEZÓNY

Zábavný diskusní pořad **BEZ NÁPOVĚDY** připravuje a moderuje dramaturgyně **Jana Uherová**. Její neformální talk show, do které si zve členy našeho souboru, se stala velmi oblíbenou, a to nejen díky poodkrývání soukromí našich herců, ale také pro nabízené kulinářské zážitky. Hosty červnového večera, který se nesl v duchu zdraví, sportu a myslivosti, byli **Martina Sikorová**, **Martin Mejzlík** a **Zdeněk Rumpík**. Následující fotogalerii přijmete jako malou ochutnávku a pozvánku na další díl, který je naplánován na středu 26. října a který blíže představí **Petra Dohnala** a **Jiřího Kalužného**.

RaŠ

ZDENĚK RUMPÍK, MARTIN MEJZLÍK, JANA UHEROVÁ A MARTINA SIKOROVÁ PŘED DIVÁKY.

MODERÁTORKA A AUTORKA POŘADU JANA UHEROVÁ.

MALÁ SCÉNA SE STOLOVOU ÚPRAVOU A PLÁTNEM NA PROMÍTÁNÍ FOTOGRAFIÍ HOSTŮ.

ZDENĚK VŠECHNY PŘEKVAPIL VÝBORNÝMI POVIDLOVÝMI ŠÁTEČKY.

MARTIN DIVÁKŮM NABÍDL VYNIKAJÍCÍ SLANÝ ŠTRŮDL.

MARTINA PŘINESLA VELMI CHUTNOU CIZRNOVOU POMAZÁNKU.
FOTO JÍŘÍ SEJKORA

S novou sezónou jsme si pro vás připravili i novou rubriku: nikoli nový, ale léty a osobnostmi prověřený **dotazník Marcela Prousta**, jímž se původně na konci 19. století duchaplně bavila anglická společnost. Jelikož důmyslná stavba dotazníku umožňuje se o respondentech ledacos dozvědět, stalo se odpovídání na jednoduché otázky zcela univerzální a nesmrtebnou zábavou. Doufáme tedy, že Proustovy dotazy, na které mimo jiné odpovídali v druhé polovině 60. let v éteru Českého rozhlasu naši přední literáti a dramatici, pobaví i vás.

Respondentkou průkopnicí je půvabná **VERONIKA MACKOVÁ**, Kráska nesmírná, kterou můžete od 2. září opět vidat jako hlavní hrdinku *Krásky a zvířete*, tentokrát už ale v Městském divadle. AnH

Čeho si nejvíce ceníš u přátel?
Upřímnosti a ochoty.

Pro které chyby máš největší pochopení?
Pro ty, za které je člověk schopen se slušně omluvit, uznat, že udělal chybu a vysvětlit důvod oné chyby.

Kdo je tvým největším fiktivním hrdinou?
Batman.

A fiktivní hrdinkou?
Ariel.

Tvá oblíbená činnost?
Cestování.

Z čeho máš největší strach?
Ze samoty a tmy.

Jaká vlastnost ti na sobě nejvíce vadí?
Nízké sebevědomí.

Jakou vlastnost nejvíce odsuzuješ u druhých?
Intrikářství.

Kde bys nejraději žila?
U moře s palmami a teplotou neklesající pod třicet stupňů, v domě se soukromou zoo, kde by se nacházeli hadi, pandy, tygři, lvi a plazi různých druhů.

Tvůj nejoblíbenější hudební skladatel a malíř?
Skladatel Hans Zimmer a malíř René Magritte či Salvador Dalí.

Tvůj nejoblíbenější spisovatel a básník?
Shakespeare.

Jak bys chtěla zemřít?
Ustnout a už se neprobudit.

Jaká je tvoje nejvýraznější vlastnost?
Trhlost.

Kdo jsou tví hrdinové v reálném životě?
Moje rodina s mým úžasným bratrem v čele, to jsou mí hrdinové, kteří

za mnou stojí, a jsou tady pro mne, ať se děje cokoli. A samozřejmě můj největší hrdina – PARTNER.

Jakou historickou osobnost nejvíce obdivuješ?
Laurence Olivier.

Která reforma ve světové historii podle tebe změnila svět?
Všechny, které se týkají zrovnoprávnění obou pohlaví.

Jak si představuješ dokonalé štěstí?
S pozitivním myšlením už štěstí přijde samo.

Jaký je tvůj nejoblíbenější pták?
Archeopteryx.

Nejoblíbenější barva a květina?
Barva lagunově modrá a květina modrá růže.

Co je podle tebe nejhorší utrpení?
Trápit se láskou.

Jakou vlastnost máš na sobě nejradši?
Trhlost.

Kdybys nebyla sama sebou, kým bys chtěla být?
Mužem.

Co ti vadí ze všeho nejvíce?
Ničení přírody a bezdůvodné zabíjení nevinných zvířat.

Jaký je momentální stav tvé myslí?
Intenzivně myslím na prázdniny. (PSÁNO NA KONCI MINULÉ SEZÓNY – POZN. RED.)

Čeho si nejvíce ceníš u mužů?
Když k ženě chovají úctu.

A čeho u žen?
Když si jedna druhé váží.

Nejodpudivější historická postava?
Caligula.

Oblíbená jména?
Viktor, Viola, Alexandr, Viktorie, Samuel.

Nejoblíbenější jídlo a pití?
Kozí sýr s bulgurem, víno.

Jaké je tvoje motto?
Life is for living.

S M. NĚMCEM, DUŠE – KRAJINA ŠÍŘÁ, FOTO J. FAUKNER

DRAMATURG DRAMATURGOVI

ANEB ŽIVOT S DIVADLEM, ŽIVOT ZA DIVADLO, DIVADLO NEBO ŽIVOT?!

Dramaturgie. Jedna z nejtajemnějších divadelních profesí: „A co v tom divadle vlastně děláš?“ – „Jsem dramaturg.“ – „A to je co?“ To vám dnes neprozradíme (ponecháme si auru tajemství), ale zato se dozvíte, co se může stát, když dva dukelští hrdinové v půli června bloumají ulicemi a obdivují krásy a vlněnou domácí atmosféru jedné nejmenované pardubické čtvrti. Vznikne spousta praštěných fotek, padne spousta praštěných slov, ze kterých je třeba udělat seriózní rozhovor a zredukovat ten praštěný smích. Ale není to trochu nad lidské síly na konci sezóny?

FOTO Z. JANAL A A. HLAVÁČKOVÁ

ANNA HLAVÁČKOVÁ: Zdeňku, co bude dál, až se rozloučíš s pardubickým divadlem? Právě se stěhuješ, auto plné krabic, budeš bydlet v Praze se svou přítelkyní, mít nové zaměstnání... Když prožíváš takový čas změn, nenutí tě to přehodnocovat dosavadní život? Ujasnit si priority... Nemyslím tím, že bys měl nějak bilancovat, ale já nevím, nehodláš třeba založit rodinu?

ZDENĚK JANÁL: Neblázní, zrovna včera po mně v jednom baru chtěli občanku! (SMÍCH) Ale je pravda, že hned ráno jsem volal své přítelkyni a řekl jí, že ten předchozí večer byl asi takovou labutí písní odeznívajícího mládí, než se takřka usadím s ní. A ona se mě zeptala, proč „takřka“? (SMÍCH) Každopádně toužím po stabilitě v osobní rovině, ale zároveň tím nemyslím nudný stereotyp, ale stabilitu s dobrodružnými chvílemi. Asi proto nyní žiju s básnířkou a performerkou, s níž je toho dobrodružství někdy opravdu hodně, ale na druhou stranu, když se unaví, máme pak blažený klid. To je můj princip života s velmi aktivními ženami. Pak jsou to přeci zlatíčka. (SMÍCH)

Co se týká Prahy, je to město, kde jsem studoval, žil a bylo mi tam vždy dobře. Už tenkrát, když jsem šel pracovat do Pardubic, kam jsem se nakonec přestěhoval, se mi po Praze stýskalo. Na druhou stranu jsem s ní nikdy neztratil kontakt, takže teď je to pro mě spíš návrat, do kterého mám velkou chuť.

Když odněkud odcházíš a víš to dlouho dopředu, máš velké množství času uvažovat sám o sobě, co vlastně skutečně v životě chceš a po čem toužíš, jakou chceš mít ideální práci, co tě doopravdy baví. A takové úvahy jsem v poslední době podnikal a stále ještě podobné vnitřní disputy sám se sebou vedu. Takže ano, je to chvíle k bilancování – což může být ve třiceti trochu srandovní – ale na druhou stranu je skvělé, pokud si to člověk dokáže uvědomit už ve třiceti. Pak se buď ukotví v tom směru, kterým jde, anebo ho úplně změní. Vlastně si tohle období velmi užívám, protože mám dost času na sebe a přemýšlení o podstatných věcech, přičemž mohu přehodnocovat svoje priority. Dlouho jsem byl ve vleku toho, co jsem dělal. Práce pro mě vždy byla dost podstatná, divadlo bylo donedávna na prvním místě, samozřejmě obvykle na úkor rodiny a vztahů, které se u mě práci vždy podřizovaly. Poslední dobou už nade mnou divadlo nemá takovou moc, hierarchie vztahů se proměnila, získávám asi nadhled. (SMÍCH)

Zdeněk: A mě teď zajímá, ty se cítíš víc ve vlivu divadla, tedy jako nová dramaturgyně pardubické scény, nebo víc ve vlivu rodiny, tedy jako máma, partnerka?

Anna: To jsou přece dvě rozdílné věci... Ale vím, jak to myslíš. Mně se tohle asi daří rozlišovat snáz, možná protože to prožívám v obráceném sledu – že jsem se divadlu začala naplno věnovat až později, ne hned po škole jako ty.

Udělal jsem si odbočku přes jiná zaměstnání, pak se mi narodil syn a teprve potom jsem začala pracovat v divadle. Navíc mám poslední dobou neodbytný dojem, že rodinné vztahy obecně nejsou totéž co vztah rodiče k dítěti, což je pro mě teď to nejsilnější pouto. Proto si nedovedu představit, že by jakákoliv práce pro mě mohla znamenat víc.

Zdeněk: Na druhou stranu někdy v budoucnu by tvoje dítě možná ocenilo, kdybys sem tam upřednostnila práci: „Mami, ty jako dneska večer nejdeš na představení? Jéééžíš...“ Víš, jak bude tvůj syn jednou našťvaný?

Anna: (SMÍCH) No, je mi jasné, že přijdou i chvíle, kdy se budu bát chodit domů z práce včas. Ale vážně – myslím, že to, co pro tebe tvoje dítě znamená, může vyjádřit i jinak, než že mu budeš i v dospělosti stát pořád za zadkem. Tedy spíš to vyjádří právě naopak, řekla bych.

Anna: A co tvoji rodiče? Dali ti tu volnost v rozletu? Jak se jim líbilo, že ses dal k divadlu? Není totiž moc rodičů, kteří by z takového rozhodnutí vyloženě jásali.

Zdeněk: Oni jsou především odjakživa divadelní fandové. Dokonce se spolu seznámili v dramatu. Často a rádi chodili do divadla a už jako malého mě brali s sebou – viděl jsem toho už v dětství spoustu a hodně mě to bavilo, přestože jsem tomu mnohdy moc nerozuměl. Když jsem se tedy pro divadlo rozhodl, podpořili mě, ačkoli možná měli chvíli pocit, jestli to s tím divadlem trochu nepřehnali, když ho chci dělat i jako zaměstnání. Přeci jen existují klidnější a lukrativnější povolání. (SMÍCH)

Anna: A teď? Říkal jsi mi nedávno, že tě začínají zajímat i jiné věci než divadlo...

Zdeněk: Asi takhle – divadlo dělat chci a k životu ho potřebuji, ale na druhou stranu si od něj chvíli potřebuji odpočinout, trochu jsem ten rozjezd „přepálil“

– při sepisování svých inscenačních prací jsem si spočítal, že za posledních šest let mám na kontě 34 dramaturgií a k tomu ještě 24 dramaturgií scénických čtení, což mi teď připadá nějak moc. Ale jsem rád za ten soupis – potřeboval jsem ho mimo jiné dodat k přihlášce na doktorské studium na DAMU, kam jsem byl nyní čerstvě přijat ke studiu v oboru Scénická tvorba a teorie scénické tvorby. A na to se nyní hodně těším! Při práci na mém disertačním projektu jsem našel mnoho impulsů, které ve mně oživily touhu zabývat se nyní divadlem nejen prakticky, ale také teoreticky. Svůj projekt jsem navázal na studium dvou rozličných osobností – Jana Wericha a Vladimíra Holana – a na projekt Musea Kampa ve Verichově vile. Zároveň bych se přitom nějakou dobu chtěl zabývat i dočím dalším než jen divadlem. Baví mě snít a představovat si různé možnosti, na druhou stranu když už se pro něco rozhodnu, půjdu do toho naplno.

Anna: A co krom divadla tě tedy ještě baví?

Zdeněk: Dostihy! Baví mě sledovat koně, jak závodí, jak chtějí vyhrát, být první. Baví mě sledovat závod. Ale nebaví mě sledovat zápas.

Anna: Jo? Mě nebaví ani jedno... (SMÍCH)

Zdeněk: Ne? Ale to je přece napínavé... A taky jde o tu atmosféru – být toho součástí. Můžeš mít svého favorita, můžeš si vsadit, kombinovat, hrát si s pravděpodobností a intuicí...

Anna: Já se asi raději účastním ještě víc. Treba mě vždycky bavily kolektivní sporty. Než se jen dívat, raději jsem přímo aktérem.

Zdeněk: Aktérem bych se stal, ale se svojí postavou být zokejem nemůžu. (SMÍCH) A proč tedy nejsi herečkou?

Anna: Proč se mě na to všichni ptáte? (SMÍCH) Možná dílem proto, že mám maminku herečku

(LÍDA MECERODOVÁ, POKUD JEŠTĚ NEVÍTE – POZN. RED.) a jí se (netuším jak) podařilo přimět mě k tomu, abych herectví profesionálně nikdy nedělala. Nakonec jsem si k divadlu stejně došla, i když jinou cestou a s několika odbočkami. A pak, na herečku mi schází sebevědomí, tréma by mi podráždila nohy a za ty nervy by to nestálo. Naopak mě vždycky bavilo číst, objevovat texty a dopodrobna se jimi zabývat, a to mi moje práce teď z velké části umožňuje.

Zdeněk: Ano, to mě taky vždy bavilo – hrát si s hrami, sledovat příběhy, rozebírat postavy a jejich psychologii (tak trochu život nanečisto). Dramaturg je do jisté míry psychologem. Jedna narážka v textu může mít deset interpretací. Horší je, když se tahle schopnost dostává člověku do běžného života, takže vše ve vztazích až příliš analyzuje. Na druhou stranu je možná divadlo životní nutnost – ventil, který člověk s takovou povahou potřebuje.

Anna: Tu zvýšenou citlivost a empatii mají u divadla asi všichni – režiséři, herci. A mě právě na divadle baví, že můžeme společně při zkouškách přemýšlet nad různými možnostmi interpretace, společně rozebrat text do detailů, jak můžeme fungovat jako takový citlivý celek – tým. Což může být ventil, ano... Taková skupinová terapie. (SMÍCH) Která pak získá ještě další rozměr, když přijdou diváci.

Zdeněk: Docela dobrý luxus se tím zabývat a ještě za to brát plat, že? (SMÍCH) Proto jsi šla studovat divadelní vědu?

Anna: Ne, tak jednoduché to zas nebylo. (SMÍCH) Na gymnáziu jsem dokonce jednu dobu byla přesvědčená, že půjdu studovat biologii. No vážně!

Zdeněk: Já jsem kdysi byl velmi úspěšný v biologické olympiádě! Studoval jsem antilopy...

Anna: Já taky! Ačkoli antilopami jsem se nezabývala. (SMÍCH) →

Všeobecně jsem při studiu trpěla typickým „šprtkařským syndromem“ – měla jsem pocit, že musím vynikát ve všem, což mi pochopitelně dost ztěžovalo rozhodování o vlastní budoucnosti... Jako bych se v tom kvantu informací, které se na nás valilo, nedokázala zorientovat a rozhodnout, co pro mě bude nejlepší. Možná jsem taky pořád bojovala s vnitřním pocitem, že divadlo bych dělat neměla, i když jsem jím byla (jako Helenka Součková z Hrdého Buděse) odmalinka úplně uchvácená a zároveň pro mě bylo zcela přirozeným prostředím. Takový duševní rozpor... Nakonec jsem se rozhodla pro divadlo a na divadelní vědu jsem šla s tím, že v budoucnu chci dělat dramaturgii jako můj nevlastní táta (DRAMATURG MĚSTSKÉHO DIVADLA BRNO JIŘÍ ZÁVÍŠ – POZN. RED.). Ale ani pak to nebylo s tím rozhodováním úplně jednoduché, dlouho jsem nevěřila, že bych se té profesi vůbec někdy mohla věnovat. Bála jsem se, že po těch několika letech od školy, co jsem byla zaměstnaná úplně mimo obor a pak byla na mateřské, není možné už navázat. A vidíš, je!

Někdy se jen těch změn nesmíme tak bát a pak třeba skoro mimoděk překonáme sami sebe – svoji hloubavou povahu.

Zdeněk: Od té chvíle, kdy jsem si uvědomil, že život není jen divadlo, mám divadlo mnohem radši.

Anna: No vidíš, já jsem si došla vlastně k tomu samému, jen z druhé strany.

Zdeněk: Ty se vracíš k divadlu a já teď pronikám zpátky do života. Jak se nám to hezky propojuje, co? Teda, ty jsi zkušený editor!

Anna: To byla tedy analýza... Stejně se mi zdá, že vypadáme spíš jako dva magoři! (SMÍCH)

Zdeněk: To je jasné, že jsme, o tom nepochybuj!

AnH
ZdJ

FOTO Z. JANÁK A A. HLAVÁČKOVÁ

VOLNÁ MÍSTA! NELÁKÁ VÁS PRÁCE V DIVADLE?

VLÁSENKÁŘKA/Ř – KADEŘNICE/NÍK

NÁPLŇ PRÁCE:

- výroba vlásenek, plnovousů a knírů, přičesků, brad, copů, řas a ostatních vlasových doplňků v dobovém i civilním provedení
- speciální líčení a maskování
- úprava účinkujících na jednotlivá představení

POŽADUJEME: vyučení v oboru kadeřník

NABÍZÍME:

- práci v zajímavém prostředí na plný úvazek v nepravidelné pracovní době, vč. víkendů a svátků
- divadelní prázdniny, příspěvek na stravování
- plat po zapracování cca 16 000 Kč

NÁSTUP: ihned

Bližší informace poskytnete vedoucí vlásenkárny
Iva Machurková – 775 396 926 nebo 466 616 424

UVADĚČKA / ŠATNÁŘKA

Vhodné pro **důchodkyně** – práce v nepravidelné době dle programu divadla (dopoledne a večer)

NÁSTUP: říjen 2016

Bližší informace podá inspektorka hlediště
Libuše Kubelková – 601 560 663

Z ŽIVÉHO NETHOVORU S HONZOU MUSILEM

J. MUSIL PŘI ODPOVÍDÁNÍ NA DOTAZY ČTENÁŘŮ. FOTO R. SMETANA

Ke konci sezóny mezi ranní zkouškou a večerním představením se HONZA MUSIL věnoval čtenářům kulturního portálu Scena.cz, kteří ho podrobili hodinovému virtuálnímu výslechu. Pokud jste on-line rozhovor nemohli sledovat či jste nečetli jeho záznam, nabízíme vám alespoň „best of“ výběr...

Jak jste se vlastně dostal do Východočeského divadla v Pardubicích?

MILAN

Napřed jsem hostoval v Ostravě, potom jsem byl nějakou dobu v Olomouci a následně jsem začal hostovat v Pardubicích. Pak přišlo angažmá. Teď to vypadá jednoduše, ale když jsem byl na škole, jednoduše to nebylo. Pardubice byly vzdálené a vysněné divadlo mnoha mých spolužáků. Lucie Štěpánková se tehdy chlubila smlouvou (TU S VČD PODEPSALA V ROCE 2001 – POZN. RED.) a my jí všichni záviděli.

Můžete přiblížit svá studia – spolužáky a profesory?

ZDENA, PARDUBICE

Ježiš, to je na dlouho. Hlavně, já si konzervatoř fakt užíval, protože po základní škole to byla opravdu oáza. Všichni byli stejní „magoři“ (i profesori). ☺ Paradoxně nejvíc si pamatuji Richarda Krajčá, který nám hrál na kytaru tehdy neznámou píseň Lolita. Za týden obrovský hit v rádiu.

V Pardubicích hrajete opravdu pestrý repertoár. Můžete prozradit, jaký žánr vás baví nejvíc?

KLÁRA, PRAHA 9

Máte pravdu. Hrajeme. Spíš než žánr mě asi nejvíc zajímá, s jakým režisérem budu dělat. Setkávání s lidmi je pro mě daleko důležitější a více obohacující.

Pane Musile, od doby, co jsem vás viděla na Kunětické hoře jako Nikolu Šuhaje, jsem do vás zamilovaná. Co s tím mám dělat?

PETRA, PARDUBICE

Děkuji, lichotí mi to. Ale osobní setkání nedoporučuji. Kdybyste mě totiž poznala blíže, bylo by to ještě horší a vaše zamilovanost by se pravděpodobně prohloubila.

Honzo, jakou největší pošetilost jsi v životě udělal?

IVA

Pořídil jsem si dítě. Vysvětlím. Nikdo vás totiž na to nemůže připravit, a proto z dnešního pohledu mi to připadá jako neuvěřitelná drzost a pošetilost zároveň.

Kdy jste se něčemu naposledy pořádně zasmál, smějete se i na jevišti?

PETKA

Ano, některé situace, zvláště v tragédiích, jsou opravdu vtipné. Domnívám se, že je to reakce těla na stres, takže jsem v tom nevině. ➔

Ostravská konzervatoř má dobrou pověst. Jaké vzpomínky na ni máte vy? Kdo vás učil?

MARIE, OSTRAVA

Výborné. Učila mě Marie Lobjdová, která nás nezkazila, což považují za nejdůležitější.

Vnímáte diváky na jevišti?

BLANKA, PARDUBICE

Ano. Dokonce i když mě netrefí nějakým letícím předmětem, třeba... pánví (tou malou).

Jak se díváš na sociální sítě, neberou divadlům diváky?

PETR

Díky sociálním sítím můžeme oslovit lidi, které divadlo normálně mívá, takže naopak spíš asi pomáhají.

S kým si v divadle nejvíce rozumíte?

Myslím si, že jsem v našem divadle asi nejoblíbenější herec. Všichni kolegové mě mají rádi a pravidelně mi nosí různé dary. Nechci ale nikoho jmenovat, abych neranil něčí city.

Dáte hodně na rady kamarádů nebo na svůj instinkt?

PAVEL

Mám věstící kouli. Ta mi vždy řekne, co mám dělat. Včera jsem ji však ztratil, takže jsem v háji...

Honzo, vedeš ještě Hereckou dílnu?

ALEŠ

Momentálně ne. V současné době jsem se zaměřil na filmovou tvorbu a dokončuji svůj krátkometrážní horor.

Zpívání v dešti je můj oblíbený muzikál. Jste rád za roli Cosma, nebo byste raději Dona (ZTVÁRNÍ JE HO PEPA PEJCHAL – POZN. RED.)? Jak jste na tom se stepem?

PAVLA, POLABINY

Cosmo je super. Neměnil bych. Step je však před každým představením noční můrou.

Jakou událost poslední doby v divadelní, filmové, hudební nebo jiné umělecké oblasti považujete za opravdu zajímavou?

HELENA, CHRUDIM

Naposledy mě dojal (rozbřečel) film od Martina Scorseseho – Věk nevinnosti. Je asi přes dvacet let starý, ale opravdu krásný. Ten konec!!!

Která postava v současném repertoáru je vám osobně nejbližší?

EVA, HRADEC KRÁLOVÉ

Asi Petr v Konci masopustu. Ale Cosmo ve Zpívání v dešti nebo Gobbel ve Lhářích jsou taky fajn.

Jaký je tvůj největší zlovyk?

LÍDA

To je těžké takhle z hlavy. Dejte mi chvíli...

Honzo, odmítl jste někdy roli proto, že byste se s ní nedokázal ztotožnit?

MAGDA

Obávám se, že to si herec v mém věku a ve stálém angažmá nemůže dovolit. Takže ne.

Zjistila jsem, že kromě herectví ještě píšete scénáře a divadelní hry. Kolik jste jich napsal a kde se to hrálo? Taky by mě zajímal žánr. Děkuji.

STANISLAVA N., OLOMOUC

Napsal jsem toho víc, převážně komedie. A v současné době dokončuji scénář k celovečernímu filmu, který jsem se rozhodl režisrovat. To je ovšem běh na hodně, hodně dlouho trať, protože filmy jsou opravdu drahá záležitost. Drže palce.

Co televize, film? V čem tě můžeme vidět?

DITA, HRADEC K.

O prázdninách budu natáčet další sérii Policie Modrava. V jednom díle budu kluk podezřelý z vraždy.

Proč s vaší přítelkyní nehrajete ve stejném divadle? Uvažovali jste o tom?

To je to nejhorší, co může každý herecký pár potkat. Denně se vídat v práci a potom ještě doma. To není dobré, věřte mi. Obdivuji všechny herecké páry, které to zvládají.

Dobrý den, jak dlouho chcete hrát ve VCD? Máte krásný hlas, děláte taky dabing? Přejí hodně úspěchů!

M.

Děkuji. Nevím. Nechme to zatím sudíčkám. Co se týče mého hlasu, největší legrace je, že se mi můj hlas nelíbí. Opravdu. Dabing občas dělávám, ale spíše animované postavy než hrané.

V Opavě máte krásné divadlo, navštěvoval jste jej v dětství?

JANA, OPAVA

Ano, v dětství jsem chodil na Ladislava Špinera.

RaS

JAKO GOBBEL V KOMEDII LHÁŘI (S P. BOROVCEM), FOTO M. KLÍMA

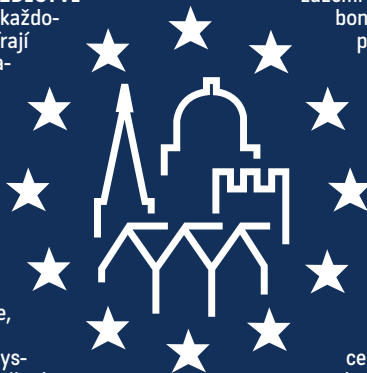

POHLED DO ZÁKULISÍ DIVADLA

Východočeské divadlo se již tradičně připojí do programu **DNŮ EVROPSKÉHO DĚDICTVÍ** (European Heritage Days), které každoročně v září po celé Evropě otevírají široké veřejnosti brány nejzajímavějších památek a budov.

Česká část bude letos slavnostně zahájena v sobotu 3. září ve Slavonicích, pardubičtí zámci se otevření památek dočkají v neděli 11. září, kdy své prostory představí na dvacet historických objektů.

Východočeské divadlo se svou nádhernou secesní budovou bude jakýmsi předskokanem akce, neboť své zázemí zpřístupní už v sobotu 10. září, na kdy je přichystán **VELKÝ NÁVŠTĚVNÍ DEN**, jenž od 13.00 a 15.00 hodin nabídne nejen tradiční

prohlídku zákulisí divadla, výrobních dílen či zázemí Malé scény ve dvoře, ale jako bonus představí i jednotlivé divadelní profese. Skupinky návštěvníků budou početně omezené, vstupenky za symbolických 40 Kč jsou k zakoupení v předprodeji za divadlem, on-line na stránkách www.vcd.cz či přímo na místě před prohlídkami, ale pak už s rizikem, že skupiny mohou být již plně obsazené. Bližší informace o Dnech evropského dědictví s jejich kompletním programem naleznete v Turistickém informačním centru pod Zelenou bránou nebo na webových stránkách www.ehd.cz či

www.pardubice.eu.

RaS

Když němé tuře promlouvají

Na fotografii v jednom z předprázdninových zpravodajů seděla na okně kočka (a venku možná i šťekal pes, kdo ví...). Tentokrát vám tedy pro změnu představíme Tobíka, psa domácího, tedy největší a nejstarší domestikovanou šelmu, která provází člověka už přes čtrnáct tisíc let. A zároveň v rámci uměleckého souboru zabijeme hned dvě mouchy jednou ranou, a to příspěvkem herečky **LUDMILY MECERODOVÉ** i její dcery, dramaturgyně **ANNY HLAVÁČKOVÉ**.

AnH

Tobi: Říkájí mi různě – Tobi, Tobík, Tobouš (když chtějí být milí), někdy i Tobíáš (když výjimečně odmítnu poslušnost) nebo dokonce Tobias von Trója (když se snaží být vtipní). Čtrnáct tisíc let? No, nepřehánějte! Mně je asi tak deset... Zhruba rok jsem strávil v největším pražském útulku v Tróji, a pak si mě panička Anička vzala domů. Po čase se ze mě stal Pardubák, a když se paničce narodil ten malý tyran s velkým T (říkají mu Tonda), býval jsem čím dál častěji u její maminky, až jsem se tam zabydlel natrvalo. A není to tak špatné, rozmazluje mě dobrůtkami a dlouhými procházkami, bere to vážně. I tak jsem ale nejraději, když je celá smečka pohromadě, dokonce i ten tyran mi sem tam chybí... Miluji odpočinek jak doma, tak v přírodě. Adrenalinovým sportům už dávám vzhledem k přibývajícím létům vane, ALE! Pořád se snažím udržovat ve formě příležitostným měřením sil s kavkami a havrany.

Divadlo očima mladých diváků

Třetinu diváků našeho divadla tvoří děti, žáci základních a studenti středních škol. Ve snaze poznat konkrétní názory našeho nejmladšího publika, vyzýváme studenty k psaní „recenzí“ nebo k formulování jejich vlastních názorů v jakékoliv formě.

Soutěž o nejlepší recenzi už dvakrát vyhrála studentka pardubického Gymnázia Dašická **Jana Sekerová**. Její práce i hluboký zájem o divadlo mně zaujaly natolik, že jsem jí nabídla účast ve studentské porotě GRAND Festivalu smíchu. Jana letos maturovala a dostala se na medicínu, ale protože její srdce pořád hoří pro divadlo, stihla ještě vyjádřit svůj názor na poslední premiéru sezóny – **Krásku a zvířete**. Ocituji alespoň část recenze: „Režisérova dobrá ruka na obsazení se projevila i zde. Rolí Zvířete ztvárnil Josef Láška, který prakticky celou svou postavu musí uhrát jen pomocí hlasu a pohybů. Pouze těmito prostředky se mu tak daří dokonale vystihnout vývoj Zvířete, ve kterém Kráska probouzí ztracené lidství. Láška za své krátké působení zde v Pardubicích už dokázal svou hereckou všestrannost, v roli Zvířete dává vyniknout svému hladkému zvuknému hlasu. Hereckou partnerkou Láškovi byla Veronika Macková jako Kráska. Vizuální stránka role byla v jejím případě splněná na jedničku, Macková zkrátka nehraje Krásku omylem. Navíc pojala složitý text velmi civilně, v žádném okamžiku neskouzává k patosu, ačkoli by k tomu její repliky mohly vybízet. Pasáže, kdy se na jevišti ocitá jen sama se Zvířetem, patří k nejsilnějším momentům představení. Láška s Mackovou spolu výborně komunikují, udržují mezi sebou potřebné napětí. I v monstrózním stínu hradu tak tyto scény působí dostatečně intimně a dynamicky zároveň.

Dobrým tahem je ztvárnění obrazu Zvířete v zrcadle Ladislavem Špinerem, na jevišti proti sobě tak zní dva výrazné hlasy a vytvářejí působivou dvojhru.

Pardubické zpracování Hrubínovy adaptace Krásky a zvířete je jednoznačně velmi podařenou záležitostí bez kýče, patosu či sentimentality.“

Je pochopitelné, že ne od všech čekáme recenze stejné kvality, jako píše Jana Sekerová, která je schopna vystihnout nejpodstatnější klady či zápory inscenací. U mladších diváků vezmeme za vděk i lakonickým a milým zvoláním: „Odcházela jsem opravdu spokojená a šokovaná zážitkem. Škoda jen, že to nebylo delší!“

Napsala Markéta Urbánková z Gymnázia Dr. Emila Holuby z Holic jako reakci na LiŠTOVÁNi. Šestačka Kateřina Zárubová nás pochválila: „Herci hráli výborně a vypadali, že je to baví. Velmi oceňuji, že tam neměli moc rekvizit a dokázali se bez nich obejít.“

Ale zároveň měla výhrady vůči kostýmům, jako ostatně několik dalších žáků k výpravám her:

„Tučňáci měli krásné kostýmy, ale kostým holuba se mi moc nelíbil. Nebylo jasně vidět, že to byl holub. Kdyby se to tam nefeklo, nepoznala bych to. Holubovi bych dala šedší kostým a bez toho pláště, protože moc nevynikla křídla, která jsou u holuba důležitá.“ Občas žáci očekávají realistickou výpravu – jak kulisy, tak kostýmy; asi jak jsou zvyklí z filmů či televize. V divadle, kde se odehrává magie, kouzla a iluze jsou tyto složky inscenace často v náznu a počítá se se zapojením fantazie, představivosti a spolupráce publika. Co naplat, ne vždy to tak funguje. A ne u všech. Ale ta pestrost názorů je rozhodně zajímavá a důležitá.

Tentokrát mě však nejvíc zaujala recenze **Mrzáka inishmaanského** od gymnazistky **Kristýny Šlitrové**. Jsem moc ráda, že si studenti našli cestu k tomuto představení, které je samozřejmě adresované především mladšímu publiku, ale ani to nezaručí, že bude kladně přijato. V tomto případě byl záměr úspěšný, z čehož máme všichni radost! **JaU**

L. ŠPÍNER A J. LÁŠKA V KRÁSKĚ A ZVÍŘETI, FOTO J. FAUKNER

P. BOROVEC, L. MECERODOVÁ A R. CHVALOVÁ V MRZÁKU INISHMAANSKÉM, FOTO L. SKOKAN

Mrzák inishmaanský

Dne 16. března 2016 třídy 1. A a 3. A navštívily divadelní představení Východočeského divadla Pardubice, které působilo skoro až rodinným dojmem z důvodu lehce stísněných prostor, jež poskytuje Malá scéna ve dvoře.

Mrzák inishmaanský je hrou britského dramatika Martina McDonagha o životě sirotka Billyho, který se narodil na irském ostrově uprostřed ničeho. Jeho největším snem je podívat se do Ameriky, což se vzhledem k jeho pochroumané noze plně šroubů zdá být nespílitelný úkol. Jednoho dne však do blízkého města přijíždí režisér z Hollywoodu, jenž hledá herce do nového filmu. Billy se pomocí lživého dopisu a námořníka Bobíka Bobbyho dostane na casting, kde je přijat, a ihned odjíždí do „Země splněných snů“. Zdá se, že jde o příběh se šťastným koncem, ale v závěru se nečekaně naplní rčení – „Kdo s čím zachází, tím také schází“...

Kdyby mi někdo ještě před měsícem nabídl, abych mohla navštívit právě toto představení, nejspíš bych odmítla. A to nejen z důvodů zdánlivě neveselého tématu, ale i daného prostředí a doby – malý kráček v Irsku, rok 1933... Udělala bych ale velkou chybu,

protože již po několika minutách hry, kdy hlavní hrdina v podání Petra Borovce dokonale ztvárnil postavu Billyho, mnou projel mráz po zádech. Ačkoliv on jediný byl opravdivý mrzák, působil až vcelku vyrovnaně v porovnání s tetičkou, která mluví do kamene...

Stejně brilantně hrála Jana Ondrušková postavu nadmíru kurážné, ale zároveň velmi citlivé Heleny, permanentně peskující svého bratra Bartleyho, jehož ztvárnil Josef Pejchal.

Černý humor ovlivnil celkové vnímání jednotlivých scén. Chvillemi jsem se smála, ale v ten samý okamžik jsem si uvědomila, že bych měla spíše plakat. Herecký výkon byl famózní a velmi realistický. I přesto mi dojem kazilo někdy nadměrné používání vulgarismů. Je také možné, že kvůli stísněným prostorům sálu lidem v zadních řadách unikaly drobné detaily, které byly vidět pouze z předních míst.

Pokud se chcete zasmát a zároveň prožít hořký příběh plný drsnosti i něhy, rozhodně byste si Mrzáka inishmaanského neměli nechat ujít!

Kristýna Šlitrová
Gymnázium Josefa Ressela Chrudim

VÝCHODOČESKÉ DIVADLO
U DIVADLA 50, 531 62 PARDUBICE
TELEFON: 466 616 411
FMMWWW.VCD.CZ
WWW.FACEBOOK.COM/VCD.PARDUBICE

PŘEDPRODEJ VSTUPENEK
TELEFON: 466 616 432
466 616 402
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 18:00
PÁTEK 10:00 - 15:30
E-MAIL: OBCHOD@VCD.CZ

VEČERNÍ POKLADNA
TELEFON: 466 616 430

PŮJČOVNA KOSTÝMŮ
JAROSLAVA KREJČOVÁ
ČTVRTEK 15:00 - 17:00
466 616 423
TELEFON: 602 405 379

RESTAURACE DIVADELNÍ KLUB
PONDĚLÍ - ČTVRTEK 10:00 - 23:00
PÁTEK 10:00 - 24:00
SOBOTA 16:00 - 24:00
NEDĚLE 16:00 - 22:00

PARKOVACÍ DŮM CENTRUM
ULICE KARLA IV., PARDUBICE
2 HODINY PARKOVÁNÍ ZDARMA
PO PŘEDLOŽENÍ VSTUPENKY DO VČD

**ŽŘIZOVATELEM VČD JE STATUTÁRNÍ MĚSTO PARDUBICE
ZA FINANČNÍ PODPORY MINISTERSTVA KULTURY ČR A PARDUBICKÉHO KRAJE**

GENERÁLNÍ PARTNER VČD

 Synthesia
Chemie pro budoucnost

PRVNÍ HLAVNÍ PARTNER VČD

HLAVNÍ PARTNER VČD

 EOP ELEKTRÁRNÝ
OPATOVICE

RWE
The energy to lead

VÝZNAMNÍ PARTNEŘI VČD

NADACE
LENKY A ROMANA
ŠMIDBERSKÝCH

Kooperativa
VIENNA INSURANCE GROUP

Alukov®
DOTVÁŘÍME DOMOV...

Chládek & Tintěra
PARDUBICE

člen skupiny enteria

[jhv - engineering]

LOUDA
AUTO

PARTNEŘI VČD

BARTH MEDIA

MEDIÁLNÍ PARTNEŘI VČD

DIVADELNÍ ZPRAVODAJ ZÁŘÍ 2016 PŘIPRAVIL: RADEK SMETANA DESIGN: ALŽBĚTA HARVANOVÁ
FOTO NA TITULNÍ STRANĚ: J. LÁSKA A V. MACKOVÁ, KRÁSKA A ZVÍŘE, FOTO J. FAUKNER